

forbindelse med betænkningen; man er modstander af forslaget. Vi er bl.a. blevet inspireret af SF, hvor formanden, hr. Villy Søvndal, på et tidspunkt her i foråret sagde noget meget, meget opsigtsvækkende om Hizb-ut-Tahrir. Som nævnt kan jeg ikke gengive præcis, hvad der blev sagt. Jeg kan bare sige, at SF, Det Radikale Venstre, regeringen og Socialdemokraterne svigter ved ikke at sørge for, at den sag bliver taget op ved domstolene, som så må afgøre, om man mener, at foreningen står i en situation, hvor den opfordrer til vold.

Jeg tror, at de fleste mennesker efter omdeling af den løbeseddel, der hedder »Drab på jøder«, kan sætte sig ind i, at den forening opfordrer til vold. Derfor må vi tage vores grundlov alvorligt, og det bør partierne herinde også gøre.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:35

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Hvis Hizb-ut-Tahrir virker ved vold, kan Hizb-ut-Tahrir blive forbudt. Det fremgår af grundlovens § 78. Og jeg er nødt til at slå fast, at her i landet er det domstolene, der bestemmer, om folk er skyldige, og ikke hr. Peter Skaarup. Jeg ved godt, at hr. Peter Skaarup jævnlige i medierne fremstår, som om det er hr. Peter Skaarup, der er den dømmende magt her i landet, men det er han ikke. Det er domstolene.

Så til det historiske: Det er sådan, at første gang, vi behandlede Dansk Folkepartis forslag om Hizb-ut-Tahrir, havde vi lige fået den første redegørelse fra Rigsadvokaten, der sagde, at der ikke var grundlag for at forbyde Hizb-ut-Tahrir. Derfor var det en meget klog beslutning om ikke at gøre det, Folketinget traf på daværende tidspunkt.

Så er vi kommet til andet forsøg. Der har selvfølgelig været en vis udvikling. Derfor har justitsministeren ganske fornuftigt sat Rigsadvokaten til at lave endnu en undersøgelse.

Vi kan selvfølgelig ikke være med til at træffe en beslutning, før vi kender resultatet af Rigsadvokatens undersøgelse. Jeg vil gerne understrege, at Det Radikale Venstre og for den sags skyld sikkert alle Folketingets partier jo ikke sympatiserer med Hizb-ut-Tahrirs politik. Og hvis den virker ved vold, skal den forbydes. Men det er domstolene, der beslutter, om man overtræder lovgivningen her i landet.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Peter Skaarup som ordfører i anden omgang.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Om det med, at det er domstolene, der tager stilling i den her sag, vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll: Ja, det er lige præcis det, vi ønsker i Dansk Folkeparti at domstolene skal. Hvis hr. Ammitzbøll er enig, er det jo nødvendigt for ham at støtte det forslag, der ligger på bordet, og som vi skal tage stilling til nu, for forslaget lyder jo netop:

»... det pålægges regeringen at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom, så vidt muligt på grundlag af et foreløbigt forbud, der meddeles af justitsministeren eller af en anden myndighed, der er bemyndiget hertil af justitsministeren, jf. grundlovens § 78, stk. 3, 2. pkt.«

Det handler jo om, at justitsministeren skal benytte den ret, der er i grundloven til et midlertidigt forbud, og så skal der føres en sag ved domstolene, der klargør det, som De Radikale vil. Og det har jeg jo hele tiden troet at De Radikale også ønskede. Det er jo altså det, hele debatten har handlet om. Der er jo ikke nogen, der her i Folketinget bare kan forbyde foreningen uden at sørge for, at der bliver ført en sag.

Så det, vi foreslår at gøre, er nøjagtig det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll vil. Og det, man så egentlig bare mangler fra De Radikales side, er at støtte forslaget. Men man kan sige, at uanset om Det Radikale Venstre har nogle medlemmer af Folketinget, altså har et antal mandater herinde, skal der mere til for at få flertal. Derfor er jeg da lidt ærgerlig over, at man kan køre en debat som den her, uden at Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet og SF overhovedet deltager på nogen måde og slet ikke lever op til noget af det, som forskellige folketingsmedlemmer har sagt, nemlig at man er meget bekymret over Hizb-ut-Tahrir, og at man ønsker Hizb-ut-Tahrir et helt andet sted hen i verden, og at man ønsker et forbud.

Det er jo det, vi ser, hver gang der er valgkamp. Hver gang der er store, politiske brandtaller, skal man forbyde Hizb-ut-Tahrir; så kan man ikke leve med, at skolebørn rekrutteres til ekstremisme; så kan man ikke leve med, at Hizb-ut-Tahrir er så aktiv, som den er i moskemiljøerne, hvor ekstremisterne kommer; så kan man ikke leve med, at der sendes penge ned til Mellem-